

ítróttur

HB kom so syngjandi í finaluna

Hóast havnarmenn spældu við tíggju monnum allan seinna hálvleik, fingur teir skotið trý mál – og kundu lættliga fingið fleiri, um teir bert vóru eitt vet hepnari

Steypakappingin.
Seinna semifinala

NSÍ–HB 0–5 (0–2)
0–1 Gunnar Mohr
0–2 Jan Dam
0–3 Jens E. Rasmussen
0–4 Gunnar Mohr
0–5 Suni Reinert

Gult kort: NSÍ 1, HB 3
Reyð kort: HB 1

HB víðari til finaluna við málúrtøkuni 6–0 (1–0 og 5–0).

Einastu, ið veruliga mundu kenna seg nøgdar við dómarráttirina úr Gøtu, sum mikukvøldið dømdu steypadystin millum NSÍ og HB í Runavík, vóru toftamenn. Teir mæta í hvussu er einum HB-liði um vikuskiftið, ið vantar ein av frægastu álopsleikarunum, umframt Jan Dam, ið má sita uttanfyri við tveimum gulum kortum.

Allan fyrsta hálvleik

varð dysturin í alt ov stóran mun merktur av Nilasi á Líðarenda, ið alt annað enn livdi upp til tey annars strongu krøv, altjóða dómring setir. Sama var galdandi við í hvussu so er øðrum linjuverja hansara, Jørgini Gudmundsson.

Tey mongu gulu kortini í dystinum samsvaraðu ikki júst við tað, ið fyrst átti at vera. Reyða kortið til Una Arge fyrri at hamra álbogan inn í búkin

á Tummasi Magnussen var heilt í lagi, men ikki hevði eitt gult kort til Tummas verið av vegnum ta ferðina.

Fyri at gera seg lidnan við dómarráttirina beinanvegin, so var tað hon, ið mest av øllum setti HB í gongd í dystinum. Eftir at gestirnir úr Havn fyrri tað mesta bert høvdu trillað bóltin eitt sindur ímillum sín, komu teir bráðliga á odda eftir hálvan tíma, tá Uni Arge í dysti við NSÍ-málverjan fekk sett høvðið á bóltin til ein mistonkiliga leysan Gunnar Mohr, ið kundi seta í netið. Var tað nakar, ið taldi upp í meira enn ein spælara, tá finnst skuldi útav, hvussu nógvir vóru millum hann og baklinjuna, tá avleveringin fall?

Yvirsá frispark

Tað var annars heimaliðið, ið byrjaði dystin betur, og um alt var sum tað skuldi á tí gula liðinum, so var NSÍ á odda við einum tveimum málum, áðrenn HB fekk sitt fyrsta. Eitt nú mátti Kaj Leo einu ferðina kasta bóltin frá sær, næstan áðrenn hann hevði fingið hann – inn-anfyri? Ivasamt, men hornsparkið endaði tað álópið við.

Eisini í øðrum førum fingur runavíkingarnir tilspælt sær fleiri stóður, har teir bert skuldu seta fótin á, so var í hvussu er ein skotroynd send av bakka-stokki. Men nei!

Ístaðin slapp HB at spæla sín dyst.

Næsta málið hjá HB var uppافتur meira mistonkiligt enn tað fyrsta, tá Gunnar Mohr slapp at gera eitt týðiligt frispark móti Ian Højgaard, ið hevði bóltin, uttan at Niklas læt floytuna siga tað, ið sigast skuldi. Tiskil slapp Gunnar at skjóta innfyri, har lætt var hjá Jan Dam at senda bóltin í kassan til 2-0 – bert trýggjar minuttir eftir fyrsta málið.

At Niklas yvirsá frisparkið, var heilt ótrúligt, so væl hann var staddur og átti at sæð, hvat hendi.

Uni fekk reyða kortið

Spælið hereftir gekk fyrri seg í báðum endum. Kortini uttan teir heilt stóru kjansirnar.

Men dramatikkurin var ikki av. Eftir at fyrst Uni

Niklas á Líðarenda visir Una Arge, HB, av vøllinum. Frammanfyri liggur Tummas Magnussen, NSÍ, niðri og heldur um búkin. Mynd: Hilmar Jan

Arge og Hans Petur í Brekkunum høvdu fingið gula kortið, fekk Uni meira enn at tað at siggja, tá hann í dysti við Tummast Magnussen fekk reyða kortið fyrri at hava brúkt álbogan. Rættiliga bytt av Una, og í ringasta føri átti henda hending at havt kostað HB møguleikan fyrri at fáa nakað afturat burtur úr dystinum.

Men tað fekk HB.

Einki skil á NSÍ

Við allarbestu møguleikum fyrri at venda gongdina í dystinum eftir fyrsta hálvleik, har NSÍ-aramir als ikki nýttust at geva sær sjálvum alla skyldina fyrri 0-2 stóðuna, tóktist Trygvi Mortensen, venjari, ikki at hava havt serliga nógv upp á hjarta, tá hann hevði tosað við spæl-aramir um seinna hálvleik.

Í hvussu er var einki hjá NSÍ at dekkja allar HB-spælarnar, og so framvegis havt ein mann leysan, ið kundi verið allastaðni á vøllinum. Á henda hátt kundi eisini verið forðað fyrri, at Kaj Leo Johannesen í HB-málinum slapp at spæla bóltin frá sær, sum hon lysti. Men tað slapp hann, tí bert ein

markering var at siggja, og var tað spissurin á NSÍ-liðinum, ið dekkjaði aftasta mann hjá HB!

Av tí sama kundi HB spæla, sum hugurin var til tað – og tað var hann so sanniliga eisini. Fyrst fór Gunnar Mohr avstað afturi úr vinstru síðu allan vegin frameftir, til hann legði innfyri til Jens Erik Rasmussen, ið eftir at hava rundað tveir ella trýggjar NSÍ-aramir, ótarnaður kundi smekka í kassan til 3-0.

Fekk alt at bera til

Hóast HB í fleiri førum kundi verið niðurspælt við málum sum mest nátturliga fylgjunum, hendi ongantið nakað serligt í NSÍ-álopinum, uttan at Meinhard Hansen hevði einar tvær royndir, ið Kaj Leo tók, og so eisini tá innskifti bakkurin Uni Hansen sum tann einasti bjóðaði seg fram sum spælbarur maður har frammi, tá okkurt álop fekk í lag.

Soleiðis kundi HB ótarnað og næstan uttan at fáa sveittan fram móti einum liði í upplýsning, fáa sær tvinni mál aftrat. Tá einir tíggju minuttir vóru eftir, fór Gunnar einsa-

Framhald á síðu 15

Gunnar Mohr: Eg havi aldrin verið so fríur

Tvífaldi málskjúttin hjá HB fataði einki av tí heila í Runavík: »Teir dekkadu okkum als ikki upp. Vit kundu spæla fullkomuliga, sum vit vildu tað.«

Ein av teimum spælarnum, ein og hvør verja í Føroyum altið roynir at hava eitt vakið eyga við, er Gunnar Mohr.

Men í steypadystinum í Runavík mikukvøldið upplivdi hann at sleppa at spæla akkurat so fríur og ódekkadur, sum hann ongantið áður hevur upplivað tað.

»Í fyrstuni av dystinum vóru NSÍ-aramir eitt sindur vandamiklir, men so var einki um teir meira,« sigur hann. »Og tá vit vóru ein færr enn teir í seinna hálvleiki, var heilt galið, og vit vóru sum frír fuglar og kundu gera, sum okkum

lysti.«

Og tað gjørdi Gunnar so sanniliga eisini. Umframt at skjóta tvey av málunum, legði hann upp til hini. »Nei, eg havi ongantið verið við til, at tað var so lætt at spæla fyrri einari verju, sum hasari mikukvøldið,« endurtekur hann – framvegis undrandi.

Gunnar Mohr avnóktar ikki, at hann áðrenn avleveringina til næsta málið gjørdi eitt frispark. Men, so sum hann sjálvur sigur tað: »Tá dómarin ikki sá tað, var bara at halda fram og fáa bóltin innfyri, har Jan tibeitur var við.«

hj.

